

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 43/09-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. novembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 112/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. odmieta pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. júla 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 12 ods. 1 a 4, čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1, čl. 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 112/07.

Zo sťažnosti najmä vyplýva, že „(...) Žaloba podaná dňa 06. 07. 2007, ale vo veci nebolo nič vykonané, hoci súd bol požiadaný o zabezpečenie dôkazov ešte pred hlavným pojednávaním. (...)

Predsedyňa súdu JUDr. G. B. označila sťažnosť sťažovateľa za dôvodnú z dňa 21. 05. 2008.

Okresný súd Bratislava I tým, že zostáva nečinný mári súdne konanie, umožňuje zmarit' výpovede svedkov, umožňuje nespoznat' skutkový stav vo veci, ktorý odmieta poznať Generálna prokuratúra SR a Ministerstvo vnútra SR.

Vskutku ide o bezočivú nespravodlivosť a neplnenie si povinnosti súdu konať podľa zákona, súd je povinný spoznať skutkový stav vo veci a nie sa pripravovať na skreslený výklad skutkového stavu s tým, že nevykoná predbežný výsluch, aby tak zabezpečil dôkazy pre ďalšie konanie, o čo tomuto súde nejde. Súd vykazuje všetky známky insufficiencie a porušuje tak brutálne čl. 6 ods. 1 - právo na spravodlivé súdne konanie. Súd nekoná ani po upozornení predsedom súdu zo dňa 21. 05. 2008. Sťažovateľ bol študovať spis a zistil, že sudca nič nevykonával. (...)“.

Sťažovateľ navrhol vydať nález tohto znenia:

„Okresný súd Bratislava I porušuje základné práva D. B. garantované čl. 12 ods. 1 a ods. 4, čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1, čl. 13, čl. 14 medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Okresný súd Bratislava I je povinný zaplatiť D. B. primerané zadostučinenie vo výške 5,000.000.- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu. V prípade omeškania OS BA I je povinný zaplatiť úroky z omeškania z dlžnej sumy vo výške 17,6 % od dňa povinnosti zaplatiť do zaplattenia.

Okresný súd Bratislava I je povinný konať bez ďalších prieťahov a obštrukcií, je povinný zabezpečiť dôkazy výsluchom svedkov pre ďalšie konanie a policajné spisy do súdneho spisu bezodkladne.

Okresný súd Bratislava I je povinný ukončiť konanie v lehote do konca roku 2008 s spravodlivým verdiktom. Inak môže D. B. žiadať bez súdneho konania od OS BA I sumu ako satisfakciu vo výške 10,000.000.- Sk, iba na požiadanie musí súd satisfakciu vyplatiť.“

2. Sťažovateľ žiadal aj o ustanovenie advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom z dôvodov, že „*bude jasne úspešný, je plne invalidný, nositeľom ŤZP, od mája 2006 nemá žiadny príjem, žije na dlh, nemá možnosť zárobku*“.

3. Uznesením ústavného súdu č. k. III. ÚS 319/09-6 zo 7. októbra 2009 bolo rozhodnuté, že sudca ústavného súdu Lajos Mészáros nie je vylúčený z výkonu sudcovskej funkcie v tejto veci.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom

prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Uznesením ústavného súdu č. k. II. ÚS 43/09-6 zo 4. februára 2009 bolo rozhodnuté o nevyhovení žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V odôvodnení uznesenia bol sťažovateľ vyzvaný, aby do 15 dní od doručenia uznesenia predložil splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom s tým, že ak tak neurobí, jeho sťažnosť môže byť odmietnutá pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 27. februára 2009, pričom na túto výzvu dosiaľ žiadnym spôsobom nereagoval.

Vzhľadom na to, že jednou z náležitostí sťažnosti je aj povinné právne zastúpenie sťažovateľa, ústavný súd potom, ako nevyhovel jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu, vyzval sťažovateľa na predloženie splnomocnenia pre advokáta. Sťažovateľ napriek výzve žiadneho advokáta nesplnomocnil. V plnej miere teda obстоjí záver, že sťažnosť nespĺňa jednu z náležitostí predpísaných zákonom, preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí, a z toho dôvodu už nepripadalo do úvahy rozhodovať o merite sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2009